

21 söndagen efter Trefaldighet

Predikan på distans 2021-10-24.

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Trons fäste

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön: Käre himmelske Fader! Vi tackar dig för att du givit oss så många stora och underbara löften i ordet. Hjälp oss då vi ibland måste uppleva prövningar och lidande. Trösta oss med din Helige Ande, ge oss ny glädje och för oss så till till sist in i den eviga härligheten. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Joh. 4:46-54. Den kunglige ämbetsmannens son.

46. Jesus kom tillbaka till Kana i Galileen där han hade gjort vattnet till vin. En kunglig ämbetsman hade en son som låg sjuk i Kapernaum. 47 När han fick höra att Jesus hade kommit från Judeen till Galileen, gick han till honom och bad att han skulle komma ner och bota hans son som var döende. 48 Jesus sade till honom: "Om ni inte får se tecken och under, tror ni inte." 49 Ämbetsmannen sade: "Herre, kom innan mitt barn dör!" 50 Jesus svarade: "Gå, din son lever." Då trodde mannen det ord som Jesus sade till honom och gick.

51 Medan han ännu var på väg, möttes han av sina tjänare som berättade att hans son levde. 52 Han frågade vid vilken tid han hade blivit bättre, och de svarade: "I går vid sjunde timmen släppte febern." 53 Då förstod fadern att det hade hänt vid just den tid då Jesus sade till honom: "Din son lever." Och han kom till tro med hela sin familj. 54 Detta var nu det andra tecknet som Jesus gjorde sedan han kommit från Judeen till Galileen.

Vi har lyssnat till evangelietexten om hur Jesus botade den kunglige ämbetsmannens son, som låg för döden. I denna predikan skall vi se vad Skriften lär om sjukdom och bönhörelse. Predikan får då dessa delar:

1. Gud vill att vi skall använda jordiska läkemedel.
2. Gud vill att vi skall vända oss till den himmelske läkaren Kristus.
3. Gud gör stora under också i vår tid som svar på bön.

1. Gud vill att vi skall använda jordiska läkemedel.

När sjukdom och död kommer är vi människor mycket små och hjälplösa. Visst har vår himmelska Fader också gett oss vårt förnuft så att vi med hjälp av vetenskap och medicin kan bota många sjukdomar. Gud vill inte att vi skall förakta sådant och göra som de sekter som vägrar att använda läkemedel med motiveringen, att den som verkligen tror och litar på Gud inte skall använda några mediciner. Så sprider sig i våra dagar hos många kristna tanken att vaccinering mot smittsamma sjukdomar strider mot tron på Guds kraft att bota och skydda. Men i sådana frågor skall vi använda oss av det naturliga förnuftet som Gud har givit oss i skapelsen. Gud befäller oss i det femte budet att vi inte skall dräpa. Det betyder också att vi inte skall skada våra egna eller andras kroppar genom att utsätta oss för onödiga faror. Här måste vi till exempel undvika ett farligt bruk av droger eller ett utsävande liv som är skadligt för både kropp och själ. Samma sak gäller frosseri. I gamla tider predikade många lutherska präster mot överdåd i mat och dryck och mot ett liv i lättja och lyx. I vår tid

breder drogmissbruket ut sig med förfärande hastighet och även ohämmad nöjeslystnad, spelmissbruk och andra utsvävningar. Som kristna skall vi ta avstånd från och undvika sådant som vi vet är skadligt för både kropp och själ.

Bland de kristna har både pietismen och sekter gått för långt. Antingen har man förbjudit sådant som Gud tillåter och gjort långa listor på vad kristna får och inte får göra. Så har man på nytt hamnat i lagiskhet och gjort våld på den kristna friheten. Andra har gått till motsatt överdrift och menat att om man verkligen tror kan man utan risk utsätta sig för alla möjliga faror. Så menar man att den som verkligen tror på Gud inte alls skall undvika farliga sjukdomar eller andra risker. Man har t.ex. pekat på att Paulus blev biten av en giftorm utan att ta skada (Apg. 28:3-6). Och evangelisten Markus skriver:

Dessa tecken ska följa dem som tror: I mitt namn ska de driva ut onda andar. De ska tala nya tungomål. De ska ta ormar med händerna, och dricker de något dödligt gift ska det inte skada dem. De ska lägga händerna på sjuka, och de ska bli friska.” (Mark. 16:17f).

Men vi måste här skilja mellan frågan om vad Gud i sin allmakt kan göra och vad han har befallt oss att göra. Det är ju helt klart att Gud kan göra vilka under han vill. Han kan bota alla våra sjukdomar och han kan skydda oss från livsfarliga ormar och andra faror. Han kan också uppväcka döda, som han t.ex. gjorde med Lasarus. Vi skall därför inte på något sätt begränsa eller förminska Guds förmåga att göra stora under också idag.

Men det är en helt annan sak att lära, att om vi verkligen tror så *måste* sådant ske. Paulus bad tre gånger om att Herren skulle ta bort ett svårt lidande från honom. Paulus skriver att det var en Satans ängel som slog honom i ansiktet. Det var kanske en svår ögonsjukdom eller något annat lidande som plågade aposteln. Men Gud svarade: *”Min nåd är nog för dig, för min kraft fullkomnas i svaghet.” (2 Kor. 12:9).*

Att kristna har rätt att använda läkemedel framgår också av Paulus ord till Timoteus som tydligen led av någon magsjukdom: *”Drick inte längre bara vatten, utan använd lite vin för din mage och dina återkommande sjukdomar” (1 Tim. 5:23).* Och Jakob skriver i sitt brev att den som är sjuk skall smörjas med olja av prästerna. Detta var ett ofta använt läkemedel. Prästerna skulle framför allt bedja för den sjuke. Det står: *”Är någon bland er sjuk, ska han kalla på församlingens äldste, och de ska be över honom och smörja honom med olja i Herrens namn. Trons bön ska bota den sjuke, och Herren ska resa upp honom” (Jak. 5:14f).* En rätt tillämpning av detta ställe är inte att införa ett särskilt smörjelse-sakrament som katolikerna har gjort, utan att både använda jordiska läkemedel och samtidigt och framför allt be för den sjuke.

2. Gud vill att vi skall vända oss till den himmelske läkaren Kristus.

Den förtvivlade mannen i vår text vände sig till Kristus:

När han fick höra att Jesus hade kommit från Judeen till Galileen, gick han till honom och bad att han skulle komma ner och bota hans son som var döende (v 47).

Av detta förstår vi att mannen hade hört talas om Jesus och hoppades att Jesus skulle kunna bota hans son. Men Jesus ger ett hårt svar och säger:

Om ni inte får se tecken och under, tror ni inte (v. 48).

Detta hårda ord är lagens ord som träffar våra hårda hjärtan. Av naturen är vi fallna i synd och kan inte av oss själva tro på Jesus. Så dömer Jesus med dessa ord all otro och all falsk förtröstan på egna gärningar. Utan tro kan människan inte bedja. För att en kristen tro skall uppstå i hjärtat måste först tron på Kristus finnas där.

Men mannen låter sig inte avvisas. För honom var säkert Jesus ord en svår prövning, men han går inte bort. Han ber istället ännu ivrigare:

”Herre, kom innan mitt barn dör!” (v. 49).

Detta är ett tecken på att mannen ändå tror på Kristus. Så kan inte lagens avvisande ord driva bort honom. Jesus har sagt dessa hårda ord bara för att pröva mannens tro. Nu säger Jesus ett underbart, evangeliskt ord till mannen:

"Gå, din son lever." Den äldre översättningen har *"Gå, din son kommer att leva"* (v. 50). Grundtexten har presens: Din son lever. Men här bör man översätta efter sammanhanget. Jesus försäkrar att sonen skall få leva och att han inte skall dö. Detta är ett evangeliskt löfte till mannen. Det är ett klart och tydligt svar på mannens bön. Mannen trodde och litade på Jesu ord. Han tog emot dem i tro. Han begav sig genast på väg hem. Det står:

Då trodde mannen det ord som Jesus sade till honom och gick (v.50).

Så gör den kristna tron. Den tar fasta på Jesu ord och litar på det. Mannen gjorde precis som Jesus sa. Han hade lång väg att gå, vilket vi förstår av att han kom hem först nästa dag. Då mötte honom tjänarna som berättade att sonen levde!

Mannen frågade vid vilken tid sonen hade blivit bättre, och de svarade: "I går vid sjunde timmen släppte febern." (v. 52).

Frågan visar oss hur ivrig mannen var att få veta när undret hade skett. Nu fick han det bekräftat och det står:

Då förstod fadern att det hade hänt vid just den tid då Jesus sade till honom: "Din son lever." (v. 53).

Sådan är den kristna bönen som ropar till Herren om hjälp. När Herren så hjälper är glädjen stor. Herren visar oss i sin nåd att han hör våra böner och hjälper oss i all nöd. Tron tackar också för bönhörelsen och lägger märke till på hur många sätt Gud verkligen hör bön. Följden blev att inte bara mannen utan också hela hans familj kom till tro. Det står:

Och han kom till tro med hela sin familj (v. 53).

Vi kan vara säkra på att mannen och hans familj också lät döpa sig, även om det inte står här. De trodde ju på Jesus och hans ord, och till detta ord hör att sådana som kommer till tro också döps. Kanske de också fick uppleva tiden efter Jesu uppståndelse och den första pingsten då man också firade nattvarden och använde sig av biktens välsignelse. Så leder mötet med Kristus till att de som tror på honom också blir inlemmade i hans kropp, den kristna kyrkan, och får del av alla dess välsignelser.

3. Gud gör stora under också i vår tid som svar på bön.

Vi läser om att Jesus gjorde stora under och att även apostlarna fick utföra sådana underverk att till och med de som rörde vid deras kläder blev botade. Även döda blev uppväckta genom apostlarna. Sådana särskilda tecken och under hörde till bekräftelsen av att frälsningen nu var fullbordad och att den Helige Ande blivit utgjuten på den första pingstdagen, vilket bekräftade apostlarnas särskilda ställning och sändning. Genom deras predikan och skrifter lades grunden för den nytestamentliga tiden. Det står ju:

Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv. I honom fogas hela byggnaden samman och växer upp till ett heligt tempel i Herren, och i honom blir också ni sammanbyggda till en boning åt Gud genom Anden. (Ef 2:20-22).

Vi har inga löften om att sådant som tungotal, profetior, tecken och utomordentliga under skall finns efter apostlarnas tid. Dessa speciella tecken och under var till för att bekräfta apostlaämbetet och att nya testamentets skrifter var ingivna av den Helige Ande och nu fogades till profeternas skrifter som en uppfyllelse av dessa.

Men Gud fortsätter ändå att göra mycket stora under. Men han gör det när och var det behagar honom. Till oss har han gett många stora löften om bönhörelse. Jesus säger:

Hittills har ni inte bätt om något i mitt namn. Be och ni ska få, så att er glädje blir fullkomlig (Joh. 16:24).

Jesus lovar också att de under han själv kommer att utföra bland de kristna i den nytestamentliga kyrkan skall vara utomordentligt stora. Han säger:

Jag säger er sanningen: Den som tror på mig ska göra de gärningar som jag gör. Och större än så ska han göra, för jag går till Fadern. Och vad ni än ber om i mitt namn ska jag göra, för att Fadern ska bli förhärligad i Sonen. Om ni ber om något i mitt namn, ska jag göra det (Joh. 14:12ff).

Vi ber i Jesu namn när vi likt mannen i vår text förtröstar på att Jesus skall höra hans bön och uppfylla vad ordet säger. En rätt bön litar på att Kristus har all makt i himlen och på jorden. När vi t.ex. ber om att vi själva eller våra nära och kära skall bli friska från sjukdom och annan nöd skall vi vara övertygade om att Jesus både kan och vill bota. Men vi skall lämna saken i hans hand. När Jesus själv var i svår vända inför korsets lidande bad han till Fadern att den bittra bägaren skulle tas ifrån honom, Men han tillade: *Ske icke min vilja utan din!*

Så skall också vi göra. Vi skall lägga fram all vår nöd inför Gud i förtröstan på hans makt och kärlek. Men sedan överlämnar vi åt honom att göra det som är bäst för oss. Ibland sker det då som för Job att allt tas ifrån oss för en tid. Så fick Job utstå det bittraste och svåraste lidande. Men sedan gav Gud honom en riklig bönhörelse och mycket mera gott än han någonsin hade kunnat tro och tänka. Det största av alla under är dock att Herren Jesus har kommit till världen för att lida, dö och uppstå igen för vår rättfärdiggörelses skull. Att vi genom dopet och tron får vara Guds barn är det allra största undret. Då har vi också försäkran om att få vara med Herren i himlen för evigt.

Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. *Amen.*